

Capitolul 6. Cooperarea interinstituțională

Coordonatorul capitolului: KWPG

Co-funded by
the European Union

Părerile și opiniile exprimate aparțin exclusiv autorului/autorilor și nu le reflectă pe cele ale Uniunii Europene sau ale Comisiei Europene (autoritatea care acordă finanțarea). Comisia Europeană nu poate fi trasă la răspundere pentru acestea.

6. Cooperarea interinstituțională

6.1 Introducere

Cooperarea interinstituțională, în special în contextul prevenirii traficului de persoane, este esențială pentru abordarea acestei probleme complexe și transnaționale. Colaborarea eficientă între diverse agenții la nivel național, regional și internațional sporește capacitatea de a identifica, preveni și răspunde la traficul de persoane într-un mod coordonat.

6.2 Obiective de învățare

Instruirea privind cooperarea internațională în domeniul traficului de persoane poate avea obiective diferite, în funcție de public și context. Iată câteva exemple de obiective ale unei astfel de instruirii:

- **Consolidarea cooperării internaționale** - Dezvoltarea competențelor pentru o colaborare eficientă între agențiile de aplicare a legii, autoritățile guvernamentale, ONG-uri și instituții internaționale precum Europol, Interpol, ONU sau organizații regionale.
- **Înțelegerea legislației și politicii internaționale** - Furnizarea de cunoștințe despre standardele legale aplicabile, convențiile internaționale (de exemplu, Protocoalele ONU, Convenția Consiliului Europei privind lupta împotriva traficului de ființe umane) și reglementările naționale în domeniu.

Părerile și opiniile exprimate aparțin exclusiv autorului/autorilor și nu le reflectă pe cele ale Uniunii Europene sau ale Comisiei Europene (autoritatea care acordă finanțarea). Comisia Europeană nu poate fi trasă la răspundere pentru acestea.

- **Îmbunătățirea abilităților de identificare a victimelor** - Învățarea metodelor de detectare a victimelor și recunoașterea indicatorilor care sugerează exploatarea în diferite sectoare (ex: muncă forțată, exploatare sexuală).
- **Formare în managementul investigațiilor internaționale** - Dobândirea de competențe privind desfășurarea investigațiilor transfrontaliere, schimbul de informații între agenții și coordonarea intervențiilor în diferite țări.
- **Creșterea capacității de a oferi sprijin victimelor** - Dezvoltarea competențelor pentru asistarea victimelor, garantarea drepturilor acestora și oferirea de asistență juridică, medicală, psihologică și socială.
- **Abordarea cauzelor traficului de persoane**- Facilitarea înțelegerii principalelor cauze ale acestei infracțiuni, precum sărăcia, inegalitatea socială sau lipsa educației, și modul de combatere a acestora la nivel internațional.

Scopul instruirii nu este doar de a oferi cunoștințe teoretice, ci și de a dezvolta abilități practice care vor ajuta la prevenirea și urmărirea penală mai eficientă a infracțiunilor de trafic de persoane la nivel internațional.

6.3 Definiții

Agențiile de aplicare a legii (poliție, inclusiv cea de frontieră)

Aceste agenții sunt esențiale în identificarea și prinderea autorilor traficului de persoane și în efectuarea urmăririlor penale internaționale, inclusiv coordonarea cu Interpol sau Europol.

Servicii sociale și de asistență socială

Părerile și opiniile exprimate aparțin exclusiv autorului/autorilor și nu le reflectă pe cele ale Uniunii Europene sau ale Comisiei Europene (autoritatea care acordă finanțarea). Comisia Europeană nu poate fi trasă la răspundere pentru acestea.

Colaborează cu alte instituții pentru a oferi protecție, asistență psihologică, adăpost și integrare socială victimelor.

Servicii de imigrare

Monitorizează și previn migrația ilegală care poate genera trafic de persoane și ajută la identificarea victimelor în timpul controalelor.

Organizații neguvernamentale (ONG-uri)

Oferă sprijin fizic și psihologic victimelor și joacă un rol crucial în informarea publicului și în asistența juridică.

Autoritățile locale și administrative

Coordonează activitățile la nivel comunitar și implementează programe educaționale de prevenire.

6.4 Aspecte teoretice

Cooperarea dintre poliție și inspectorii de muncă este un element cheie în lupta împotriva traficului de ființe umane care are loc la nivel național și internațional. O astfel de cooperare se bazează pe schimbul de informații, operațiuni comune și coordonarea activităților care vizează atât prevenirea și urmărirea penală a autorilor traficului de ființe umane, cât și asistența acordată victimelor. Principalele aspecte ale acestei cooperări sunt următoarele:

- **Schimb de informații și analiză comună:**

Părerile și opiniile exprimate aparțin exclusiv autorului/autorilor și nu le reflectă pe cele ale Uniunii Europene sau ale Comisiei Europene (autoritatea care acordă finanțarea). Comisia Europeană nu poate fi trasă la răspundere pentru acestea.

Poliția (inclusiv polițiștii de frontieră) și autoritățile din domeniul muncii cooperează în colectarea și schimbul de informații privind cazurile de trafic de persoane. Prin intermediul canalelor de comunicare adecvate, serviciile pot partaja rapid date despre potențialele victime, organizații criminale suspectate, precum și informații despre traficul de persoane în interiorul frontierelor, pe piața muncii sau în sectoarele vulnerabile la exploatarea prin muncă forțată.

- **Operațiuni și intervenții comune:**

În cadrul cooperării, serviciile desfășoară acțiuni operaționale complementare, dar și comune pentru combaterea traficului de ființe umane. Patrurile comune la frontiere, controlul punctelor de trecere a frontierei, precum și operațiunile în zonele vulnerabile la exploatarea forței de muncă ilegale, permit prinderea persoanelor care pot fi victime ale infracțiunilor. Polițiștii de frontieră joacă un rol esențial în detectarea persoanelor care trec frontierele ilegal sau sunt obligate să muncească în condiții ilegale.

- **Reținerea și urmărirea penală a infractorilor:**

Poliția, acționând în cadrul echipelor anti-trafic, ia măsuri pentru prinderea infractorilor și organizarea urmăririlor penale. Polițiștii de frontieră sprijină aceste activități prin verificarea documentelor, identificarea persoanelor care ar putea fi victime ale criminalității transfrontaliere și împiedicarea victimelor traficului de persoane să treacă ilegal frontiera.

- **Controale privind condițiile de muncă:**

Autoritățile din domeniul muncii, cum ar fi inspectoratele teritoriale de muncă au rol în monitorizarea condițiilor de muncă în diverse sectoare, în special în cele care pot fi folosite de grupările criminale pentru a angaja persoane ilegal, adesea împotriva voinței

Părerile și opiniile exprimate aparțin exclusiv autorului/autorilor și nu le reflectă pe cele ale Uniunii Europene sau ale Comisiei Europene (autoritatea care acordă finanțarea). Comisia Europeană nu poate fi trasă la răspundere pentru acestea.

lor. Prin cooperarea cu poliția, inspectorii de muncă sunt capabili să efectueze inspecții în companiile în care există suspiciuni de angajare a victimelor traficului de persoane. Rolul lor este, de asemenea, legat de asigurarea unor condiții adecvate și de asistență la angajare pentru victime și de prevenire a exploatării ulterioare.

- **Formare și schimb de experiență:**

Instruirea și seminariile comune organizate de diferite servicii contribuie la creșterea gradului de conștientizare cu privire la noile metode și tehnici de detectare a traficului. Poliția și inspectorii de muncă fac schimb de experiențe și bune practici pentru a înțelege mai bine mecanismele organizațiilor de criminalitate organizată implicate în traficul de persoane și pentru a interveni competent în situații dificile.

- **Ajutorarea victimelor traficului de persoane:**

Serviciile cooperează nu doar în urmărirea penală a autorilor, ci și în asistarea victimelor. Victimele traficului de persoane necesită adesea sprijin medical și psihologic, precum și asistență juridică. Poliția cooperează cu organizații neguvernamentale care oferă adăpost, asistență juridică și sprijin în procesul de integrare a victimelor în societate. Inspectorii de muncă contribuie la asigurarea faptului că victimele pot obține un loc de muncă legal sau alte forme de sprijin pe baza legislației în vigoare.

- **Cooperare internațională:**

Având în vedere natura transfrontalieră a traficului de persoane, cooperarea dintre țări în ceea ce privește schimbul de informații și activitățile operaționale este crucială. Polonia cooperează cu alte țări, în special în cadrul Uniunii Europene și al organizațiilor internaționale precum INTERPOL sau Europol, ceea ce permite o combatere mai eficientă a rețelelor internaționale de criminalitate, implicate în traficul de persoane.

Părerile și opiniile exprimate aparțin exclusiv autorului/autorilor și nu le reflectă pe cele ale Uniunii Europene sau ale Comisiei Europene (autoritatea care acordă finanțarea). Comisia Europeană nu poate fi trasă la răspundere pentru acestea.

Toate aceste activități alcătuiesc o luptă cuprinzătoare și coordonată împotriva traficului de persoane, în care poliția și inspectorii de muncă joacă un rol important, cooperând între ei la diferite niveluri operaționale și organizaționale.

Cooperarea dintre polițiștii, procurori și inspectorii de muncă în domeniul luptei împotriva traficului de persoane constituie o rețea complexă de interacțiuni între diferite servicii și instituții a căror sarcină este de a combate infracțiunea de trafic de persoane, precum și de a oferi protecție și sprijin adecvat victimelor. Fiecare dintre aceste autorități are un rol unic, dar acțiunea lor comună permite o detectare și o urmărire penală mai eficiente a autorilor, precum și asistență acordată victimelor.

Polițiile de frontieră:

Polițiile de frontieră joacă un rol cheie în prevenirea și detectarea traficului de persoane, în special în contextul migrației ilegale și al infracțiunilor transfrontaliere. Sarcinile lor în cadrul acestei cooperări includ: Controlul frontierelor - Polițiile de frontieră monitorizează trecerile frontierei, atât la frontierele de stat, cât și la cele interne, pentru a detecta tentativele ilegale de trecere a frontierei. Victimele traficului de persoane încearcă adesea să treacă ilegal frontiera sau falsifică documente. Polițiile de frontieră efectuează verificări ale identității și ale documentelor pentru a preveni trecerile ilegale ale frontierei și pentru a detecta victimele traficului de persoane.

Patrurile în zonele de frontieră și cele internaționale: Polițiile de frontieră efectuează patrule în zone vulnerabile, cum ar fi în apropierea gărilor, porturilor sau aeroporturilor, unde pot fi prezente victime ale traficului de persoane.

Părerile și opiniile exprimate aparțin exclusiv autorului/autorilor și nu le reflectă pe cele ale Uniunii Europene sau ale Comisiei Europene (autoritatea care acordă finanțarea). Comisia Europeană nu poate fi trasă la răspundere pentru acestea.

Coordonarea cu alte servicii: Polițiile de frontieră cooperează cu poliția, în special în combaterea muncii ilegale și a exploatării prin muncă forțată. Adesea, activitățile lor includ intervenții comune în zonele vulnerabile la infracțiunile de trafic de persoane.

- **Alte structuri polițienești:**

Poliția, în special în cadrul unităților specializate antitrafic (de exemplu, CBŚP în Polonia), joacă un rol cheie în detectarea și urmărirea penală a autorilor traficului de persoane. Cooperarea cu alte servicii constă în colectarea de informații și efectuarea urmărilor penale. Poliția, utilizând o varietate de instrumente operaționale, colectează informații despre organizațiile de criminalitate organizată implicate în traficul de persoane. Aceasta poate include monitorizarea internetului, interceptarea conversațiilor sau alte metode de colectare de informații. Apoi, colectează probe pentru a-i prinde pe autori. Desfășurarea de operațiuni comune: Structurile polițienești adesea cooperează pentru a controla frontierele și zonele predispuse la traficul de persoane. Operațiunile comune pot include prinderea infractorilor care practică traficul de persoane și efectuarea de percheziții în zonele în care pot fi prezente victime.

Asistență în urmărirea penală a autorilor: Odată ce suspecții au fost reținuți, poliția colaborează cu parchetele pentru a pregăti probele necesare anchetelor.

- **Parchetul**

Parchetul joacă un rol extrem de important în urmărirea penală a infractorilor și în asigurarea bunei desfășurări a procedurilor judiciare. În contextul cooperării cu alte servicii:

- Coordonarea activităților de urmărire penală: Procurorii cooperează cu poliția în derularea urmăririi penale a autorilor traficului de ființe umane,

Părerile și opiniile exprimate aparțin exclusiv autorului/autorilor și nu le reflectă pe cele ale Uniunii Europene sau ale Comisiei Europene (autoritatea care acordă finanțarea). Comisia Europeană nu poate fi trasă la răspundere pentru acestea.

inclusiv în colectarea probelor, interogatorii, asigurarea probelor și organizarea arestărilor.

- Reprezentarea cazului în fața instanței: Parchetul pregătește dosarul și îl prezintă instanței, asigurându-se că autorii sunt trași la răspundere. Acesta colaborează cu ofițerii de poliție pentru a prezenta cele mai bune dovezi care să dovedească vinovăția infractorilor.
- Protejarea victimelor: Parchetul poate juca, de asemenea, un rol în protecția victimelor, colaborând cu ONG-uri și unități de asistență socială pentru a se asigura că victimele sunt în siguranță și sunt sprijinite.

- **Inspectoratele de muncă**

Inspectoratele de muncă au un rol cheie în monitorizarea condițiilor de angajare și de muncă în companiile care se pot implica în activități de trafic ilegal. Sarcinile lor includ:

- Inspecții ale condițiilor de muncă: inspectorii de muncă efectuează inspecții la locurile de muncă unde poate fi prezentă munca forțată. Acestea au loc adesea în industrii vulnerabile la abuzuri, cum ar fi construcțiile, agricultura, industria alimentară sau munca în gospodărie.
- Cooperarea cu poliția și polițiștii de frontieră: Atunci când sunt detectate situații de trafic (de exemplu, victime ale muncii forțate), inspectorii de muncă informează structurile de poliție și serviciile de imigrări, astfel încât acestea să poată lua măsurile adecvate pentru a-i cerceta pe autori și a oferi protecție victimelor.
- Combaterea angajării ilegale: Inspectoratele de muncă au un rol important în detectarea angajării ilegale și cooperează cu poliția în monitorizarea

Părerile și opiniile exprimate aparțin exclusiv autorului/autorilor și nu le reflectă pe cele ale Uniunii Europene sau ale Comisiei Europene (autoritatea care acordă finanțarea). Comisia Europeană nu poate fi trasă la răspundere pentru acestea.

pieței muncii, în special în industriile care pot fi vulnerabile la exploatarea victimelor traficului de persoane.

- **Coordonarea și schimbul de informații**

Cooperarea între aceste instituții se bazează pe o coordonare strânsă și pe schimbul de informații. În cazul suspiciunii de trafic de persoane sau de angajare ilegală, toate instituțiile trebuie să acționeze rapid și eficient. Schimbul de date are loc la diferite niveluri:

- Schimbul de informații și proceduri în cazul suspiciunii de constituire de grupări infracționale - instituțiile schimbă informații despre organizațiile suspectate de trafic de persoane, modus operandi și potențialele victime.
- Sisteme de schimb de informații - cooperarea națională, precum și cea internațională utilizează sisteme informatice integrate care permit transferul rapid de date între servicii și în cadrul structurilor internaționale precum Europol sau INTERPOL.
- Instruire și exerciții comune - instituțiile participă în mod regulat la instruirii și exerciții pentru a dezvolta proceduri comune și a-și îmbunătăți răspunsul în cazurile de trafic de persoane. Instruirea include atât tehnici de urmărire penală a infractorilor, cât și de protejare a victimelor.

- **Cooperarea internațională:**

Având în vedere natura internațională a traficului de persoane, cooperarea cu organisme internaționale (de exemplu, Interpol, Europol, UNODC) și cu alte țări este esențială. În cadrul procedurilor internaționale, instituțiile cooperează pentru a face schimb de date, a desfășura urmăriri penale comune și a organiza operațiuni transfrontaliere.

Cooperarea dintre aceste servicii este esențială pentru combaterea eficientă a traficului de persoane, care este complex și necesită o coordonare strânsă în multe domenii, de la prevenire la urmărirea penală a autorilor și asistența victimelor.

Activitate propusă pentru capitolul 6

Tabel 11 Exercițiu: Recunoașterea victimelor traficului de persoane - „Interviewarea suspecților”

Numele activității	Exercițiul 2: Recunoașterea victimelor traficului de persoane - „Interviewarea suspecților”.
Tipul de activitate	Simulare
Durată	90 de minute
Obiective de învățare	Scopul exercițiului este de a dezvolta abilitățile de cooperare între serviciile și instituțiile responsabile de combaterea traficului de ființe umane la nivel național. Participanții la exercițiu vor avea oportunitatea de a exersa schimbul de informații, coordonarea activităților și luarea deciziilor într-o situație de criză, ținând cont de diferitele roluri și responsabilități.
Materiale necesare	<ul style="list-style-type: none"> • Protocol pentru activitățile operaționale ale serviciilor. • Lista datelor de contact și procedurilor de cooperare interinstituționale.

	<ul style="list-style-type: none"> • Scenarii pentru analiză pe echipe
<p>Instrucțiuni pentru facilitator</p>	<p>Pregătire (15 minute)</p> <ul style="list-style-type: none"> • Instrucțiuni introductive pentru participanți: Împărțiți participanții în echipe care reprezintă diferite agenții și instituții implicate în combaterea traficului de persoane. Fiecare echipă are un rol și sarcini specifice: <ul style="list-style-type: none"> ○ Echipa 1: Poliție / Forțe de ordine ○ Echipa 2: Polițiști de frontieră / Servicii de imigrări ○ Echipa 3: Servicii sociale / Protecția victimelor ○ Echipa 4: Organizații neguvernamentale (ONG-uri) ○ Echipa 5: Administrația publică / Ministerele responsabile de politica în domeniul migrației și combaterii traficului de persoane • Pregătirea scenariului: Fiecare echipă primește un set de informații despre o situație de urgență legată de un caz de trafic de persoane. Scenariul se va baza pe o situație fictivă, dar realistă, în care victimele traficului au fost identificate în timpul unei operațiuni la frontieră, iar informațiile au ajuns la organele de aplicare a legii, la polițiștii de frontieră și la organizațiile de sprijin pentru victime. <p>Simulare (60 de minute)</p>

- Scenariu:

Echipa 1 (poliție) primește informații despre un grup de persoane care ar putea fi victime ale traficului de persoane de la Echipa 2 (polițiști de frontieră), care au identificat nereguli în documentele mai multor persoane în timpul controlului la frontieră. Aceștia suspectează că persoanele ar putea fi victime ale traficului, obligate să muncească în condiții ilegale.

- Sarcini:

- Echipa 1 (poliție): Răspuns imediat - verificarea informațiilor și organizarea acțiunii de investigație în coordonare cu alte instituții.
- Echipa 2 (polițiști de frontieră): Furnizarea de informații detaliate, cooperare strânsă cu poliția, securizarea locului și a persoanelor.
- Echipa 3 (servicii sociale): Oferirea de îngrijiri medicale și psihologice victimelor, asistență în găsirea unui adăpost sigur și organizarea de sprijin suplimentar.
- Echipa 4 (ONG-uri): Asistență în identificarea victimelor, monitorizarea procedurilor privind drepturile omului, sprijin în contactarea victimelor.
- Echipa 5 (administrația publică): Coordonarea activităților la nivel național, organizarea comunicării și

cooperării între agenții, furnizarea de resurse și sprijin legislativ.

- Desfășurarea exercițiului:
 - Faza preliminară (15 minute): Fiecare echipă analizează informațiile primite și ia decizii inițiale. Echipa 1 și Echipa 2 se coordonează la nivel operațional (reținerea persoanelor, asigurarea probelor). Echipa 3 și Echipa 4 planifică sprijinul pentru victime, identificând nevoile, oferindu-le informații despre drepturile lor. Echipa 5 monitorizează întregul proces, coordonând comunicarea dintre agenții și fiind responsabilă pentru aspectele formale și administrative.
 - Faza de criză (30 de minute): Participanții la simulare trebuie să reacționeze rapid la o situație în schimbare. Pot apărea dificultăți, de exemplu, necesitatea evacuării rapide a victimelor într-un loc sigur, dificultăți de comunicare între agenții, apariția de noi informații. Echipa 1 și Echipa 2 trebuie să colaboreze pentru a asigura reținerea în siguranță a suspectilor de trafic de persoane, asigurând în același timp protecția victimelor. Echipa 3 și Echipa 4 colaborează pentru a ajuta victimele, organizând sprijin psihologic și juridic. Echipa 5 coordonează comunicarea, oferă resurse și sprijin administrativ.

<p>Discuții și concluzii</p>	<p>Discuții și concluzii (15 minute):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Rezumatul activităților, discuții despre dificultățile și provocările întâmpinate de agenții în timpul simulării. • Discuție comună despre punctele forte ale colaborării și domeniile de îmbunătățire. • Identificați cele mai bune practici și domeniile în care colaborarea ar putea fi îmbunătățită.
<p>Sfaturi pentru facilitator</p>	<p>Conducerea exercițiului:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Introducere în scenariu: Începeți exercițiul prin prezentarea scenariului și atribuirea de sarcini fiecărei echipe. Explicați că fiecare grup are un rol și o responsabilitate, dar că succesul lor depinde de colaborarea cu celelalte grupuri. • Monitorizați progresul: Treceți de la o echipă la alta în timpul simulării, observând cum decurge colaborarea și cum fac participanții față sarcinilor. Asigurați-vă că fiecare grup știe ce are de făcut și are acces la informațiile de care are nevoie. • Mențineți impulsul: Acordați participanților timp pentru a analiza situația și a lua decizii, dar stimulați-i să acționeze mai rapid dacă este necesar, prin introducerea unor schimbări bruște în scenariu, de exemplu, informații noi, dificultăți neașteptate, provocări suplimentare.

- Promovarea comunicării: Încurajați participanții să comunice regulat între echipe. Acordați atenție dacă fac schimb eficient de informații și gestionează eficient resursele și activitățile.

Intervenții în timpul exercițiului:

- Rezolvarea dificultăților: Dacă observați că vreo echipă întâmpină dificultăți, interveniți oferind sfaturi sau întrebări pentru a ajuta la rezolvarea problemei. Cu toate acestea, în loc să oferiți răspunsuri gata pregătite, încercați să-i determinați pe participanți să găsească singuri soluții.
- Gestionarea conflictelor: Dacă apar neînțelegeri sau conflicte în grupuri, reamintiți participanților scopul exercițiului - să lucreze împreună. Puteți realiza o scurtă intervenție, reamintindu-le necesitatea de a asculta diferite puncte de vedere și de a face compromisuri.
- Introducerea variabilelor: Introducerea elementelor care modifică criza. De exemplu:
 - i. Informații noi: Ca urmare a cooperării cu o altă țară, am aflat că autorii traficului de persoane au mutat unele dintre victime într-o regiune vecină.
 - ii. Probleme logistice: Din cauza dificultăților de transport, este posibil ca unele victime să nu ajungă la timp la locul de îngrijire.
 - iii. Confuzie: În timpul evacuării, unul dintre suspecți a încercat să evadeze, ceea ce a necesitat intervenția tuturor serviciilor. Cu

	<p>astfel de schimbări, participanții vor trebui să își adapteze planurile la situația dinamică.</p> <p>Coordonați etapa discuțiilor</p> <ul style="list-style-type: none"> • Încheierea exercițiului: După simulare, invitați participanții să își împărtășească impresiile. Încurajați reflecția asupra a ceea ce s-a realizat și a ceea ce trebuie îmbunătățit în ceea ce privește cooperarea.
<p>Variații pentru implementarea online</p>	<p>Un exercițiu online privind cooperarea în domeniul combaterii traficului de persoane poate fi realizat pe o platformă video (de exemplu, Zoom), împărțind participanții în grupuri de lucru (poliție, ONG, procuratură). Grupurile discută un caz de trafic, dezvoltând acțiuni în cadrul rolului lor. După lucrul în grup, aceștia prezintă rezultatele, urmată de o discuție despre provocările și modalitățile de îmbunătățire a cooperării. Întregul exercițiu poate fi îmbogățit cu variabile din scenariu care testează flexibilitatea cooperării.</p>

Părerile și opiniile exprimate aparțin exclusiv autorului/autorilor și nu le reflectă pe cele ale Uniunii Europene sau ale Comisiei Europene (autoritatea care acordă finanțarea). Comisia Europeană nu poate fi trasă la răspundere pentru acestea.

6.5 Reflecții

- Reflecție colectivă: La sfârșitul exercițiului din acest capitol, participanții sunt invitați să își împărtășească propriile concluzii relevante. Acest lucru va ajuta la extragerea de bune practici din exercițiu și la aplicarea lor în activități viitoare.
- Pregătirea pentru problema reală: Participanții trebuie să rețină că principiile de cooperare dezvoltate în timpul exercițiului pot fi aplicate în situații reale de urgență.
- Care întrebări au fost cele mai eficiente în obținerea de informații?
- Ce tehnici au ajutat la construirea încrederii și la obținerea de răspunsuri complete?
- Ce dificultăți a întâmpinat fiecare parte implicată în identificarea victimei?

www.eradicating2project.eu

Co-funded by
the European Union

Opiniile și opiniile exprimate aparțin exclusiv autorului/autorilor și nu reflectă neapărat opiniile Uniunii Europene sau ale Comisiei Europene (autoritatea care acordă finanțarea). Nici Uniunea Europeană, nici Comisia Europeană nu pot fi trase la răspundere pentru acestea.